

Broeders en zusters in Christus,

Deze week kwam in het nieuws dat de verhuurder van een huis in de Franse stad Nantes een man had gevonden die volgens de politie elf jaar geleden was overleden. Niemand had hem gemist want hij had geen contact met de familie en bureu. Bovendien gingen alle betalingen automatisch.

Het is triest en schokkend te horen dat iemand zo in eenzaamheid is gestorven dat niemand dit heeft opgemerkt. Laten we er in onze samenleving voor waken dat we niet onverschillig staan ten opzichte van elkaar, en naast elkaar leven. 'Ieder voor zich en God voor ons allen' is niet echt een christelijke uitspraak. Als christenen zijn wij met elkaar verbonden door ons doopsel en dient het lot van onze naaste ons ter harte te gaan. De prachtige evangelielezing over de barmhartige Samaritaan wijst ons op onze verantwoordelijkheid voor elkaar. Wij dienen onze medemens te helpen en te beminnen als onszelf. Zoals Jezus barmhartig is voor ons mensen, zo dienen wij barmhartig te zijn voor anderen. Wij moeten als christenen laten zien dat andere mensen ons ter harte gaan.

Wat vooraf gaat aan en nodig is voor intense betrokkenheid op elkaar is een luisterende houding. Luisteren naar wat God en onze naaste ons te vertellen hebben om daarna in beweging te komen en er iets aan te doen, dat is de ware christelijke houding. Wij christenen hebben goed nieuws te brengen en kunnen het verschil maken in onze samenleving door licht en zout te zijn. Zowel op materieel als op spiritueel vlak zijn wij aan elkaar gegeven om elkaar nabij te zijn en in nood vooruit te helpen in het leven.

In de katholieke traditie spreken we van de zeven lichamelijke werken en de zeven geestelijke werken van barmhartigheid. De meeste aandacht gaat naar de eerste: zieken bezoeken, dorstigen laven, hongerigen te eten geven, enz. Maar we mogen ook de geestelijke werken niet vergeten. Die zijn net zo belangrijk, bijvoorbeeld de onwetenden onderricht over het geloof geven, goede raad geven, bedroefden troosten, zondaars vermanen, onrecht verdragen, beledigingen vergeven en bidden voor levenden en overledenen. We mogen als christenen niet te snel zeggen dat we er niets aan kunnen doen. Als wij echt geloven in en vertrouwen op Gods liefde, dan kunnen we meer dan we denken. Elke daad van liefde, hoe klein die ook is, heeft wel degelijk invloed op het leven van anderen. Laten we vooral niet vergeten dat het gebed tot God en tot Maria een krachtig middel is om mensen nabij te zijn, hun kracht te geven, hen te troosten en hun leven te vernieuwen.

Broeders en zusters in Christus,

Waar Jezus ons vandaag toe uitnodigt en wat zorgt voor een levendige en warme gemeenschap, is dat wij ons hart laten spreken naar God en naar onze naaste.

Enkele weken geleden las ik een heel mooie gedachte die iets weergeeft over iemand die leeft vanuit een barmhartige houding. Ze is als volgt:

Mijn hart is gelukkig nog niet van steen.
Al waren er wel mensen heel gemeen.
Mijn hart is gelukkig ook niet van graniet,
omdat mijn hart nog steeds verdriet ziet.
Mijn hart is gelukkig ook niet van staal.
Want het luistert mee naar ieders verhaal.
Mijn hart is gelukkig het hart dat ik mag bezitten,
omdat daar heel veel lieve mensen in zitten.

Moge de goed God ons inspireren en genade schenken opdat wij barmhartige mensen zijn die leven vanuit de liefde tot God en tot de naaste. Amen.